

Gratiam & pacem a deo patre & Domino nro Iesu
Christo. amen. Cum forte fortuna oblatus esset vir bonus. qui
sepe has meas ad vos bona fide perlaturum polliceretur. non
potui obmittere. quoniam aliquid ad te scriberem carissime
compator. & si nullum suppeditaret argumentum. Quid enim
possum scribere. longo itinere. in quo nihil boni audimus. cum
nemini adhuc familiaritate contraxerit. fatigatus. ac in alium
pene orbem reuolutus. in quo & si multa placent. praesertim
hominum simplicitas & integritas. nullum tamen adhuc sup-
peditat scribendi argumentum. Quare fit. ut cogitationibus meis
plane haeream apud vos. sollicitus de meis. sollicitus etiam
de tota ecclesia. sollicitus denique etiam de amicis. inter quos. ut
optime nosti. primarium semper habuisti ac habiturus es locum.
Quare te vehementer rogo. ut meis. si quo modo poteris. vel verbo
solatio esse velis. donec, quod breue spero, eos ad me in feliciore
locum euocem. Incredibile dictu. quae mali loquantur omnes
de Interim, & fabricatoribus ac receptoribus eius. Verum tamen
ecclesia nihilominus affliguntur. & frustra ac sine fructu
maledicuntur ei, quod mutare non possunt. Morbus huius
seculi atrocior est. quam ut medicina ferat. nec secturis
aut vstribus credo aliquid profectum iri. Separatio. sicut
a leprosis. optimi consilium. Si modo fieri posset. futuram certe
aliquando auguro ex sacris literis. quae non vno loco iubent
nos e Babylone discedere. Sed deus ista viderit. nos quoque
suam inter in crucem feremus. ad 29 decembr. longius iter
ingrediar. Benignitate dei. quae haecenus sensi. porro secuturus.
Quare deum pro me ora. & aliquando aliquid scribi. siquid
habes. quod mihi audire velle arbitraberis. Bn vale in vno.
Datj Vratislaviae. die Natalis Christi. quo magnum nobis an-
nuntiatu est gaudium. quod si retinuerimus. salui sumus.
utrumque seuiat mundus. Itaq; vale

J. A. Oslander.

e 107 f. 12. / 122